

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 4/16

Λουξεμβούργο, 21 Ιανουαρίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-515/14
Επιτροπή κατά Κύπρου

Η κυπριακή νομοθεσία περί συντάξεων, η οποία θέτει σε δυσμενή θέση τους διακινούμενους εργαζομένους σε σχέση με αυτούς οι οποίοι δεν αποχωρούν από την Κύπρο, αντιτίθεται στο δίκαιο της Ένωσης

Η νομοθεσία αυτή αποθαρρύνει τους εργαζόμενους να αποχωρήσουν από την Κύπρο για να εργασθούν σε άλλο κράτος μέλος

Το δίκαιο της Ένωσης διασφαλίζει την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων εντός της Ένωσης¹. Οι διακινούμενοι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα συνυπολογισμού όλων των περιόδων ασφαλίσεως, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η ενότητα της σταδιοδρομίας τους στον τομέα της κοινωνικής ασφαλίσεως².

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η κυπριακή νομοθεσία³ θέτει σε δυσμενή θέση τους διακινούμενους εργαζομένους σε σχέση με αυτούς οι οποίοι ασκούν την επαγγελματική τους δραστηριότητα μόνον στην Κύπρο. Κατά τη νομοθεσία αυτή, υπάλληλος ηλικίας κατώτερης των 45 ετών, ο οποίος παραιτείται από τη θέση του στην κυπριακή δημόσια διοίκηση για να ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα σε κράτος μέλος εκτός της Κύπρου ή να αναλάβει καθήκοντα σε θεσμικό όργανο της Ένωσης ή σε άλλον διεθνή οργανισμό, λαμβάνει μόνον εφάπαξ ποσό και χάνει τα μελλοντικά συνταξιοδοτικά του δικαιώματα. Εντούτοις, τούτο δεν συντρέχει στην περίπτωση των υπαλλήλων οι οποίοι εξακολουθούν να ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα στην Κύπρο, οι οποίοι αποχωρούν από τη θέση τους στη δημόσια διοίκηση για να ασκήσουν δημόσια καθήκοντα στην Κύπρο ή ακόμα προσλαμβάνονται από κυπριακό οργανισμό δημοσίου δικαίου.

Η Κύπρος υποστηρίζει ότι οι διαφοροποιήσεις στις προϋποθέσεις χορηγήσεως ωφελημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως μπορούν να θέσουν σε κίνδυνο την ισορροπία του κυπριακού συστήματος, το οποίο αποσκοπεί στη διασφάλιση της ισορροπίας του επαγγελματικού καθεστώτος των υπαλλήλων, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Δικαστήριο κάνει δεκτή την ασηκθείσα από την Επιτροπή προσφυγή λόγω παραβάσεως.**

Το Δικαστήριο διαπιστώνει κατ' αρχάς, παραπέμποντας στη Συνθήκη, ότι οι διακινούμενοι εργαζόμενοι δεν πρέπει να υφίστανται ούτε απώλεια των δικαιωμάτων τους για παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως ούτε μείωση του ποσού τους λόγω του γεγονότος ότι έχουν ασκήσει το δικαίωμα για ελεύθερη κυκλοφορία που τους παρέχει η Συνθήκη.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο τονίζει ότι η κυπριακή νομοθεσία δύναται να εμποδίσει ή να καταστήσει λιγότερο ελκυστική την εκ μέρους των Κυπρίων υπαλλήλων άσκηση του δικαιωμάτος τους ελεύθερης κυκλοφορίας και συνιστά, συνεπώς, εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων. Η νομοθεσία αυτή μπορεί να εμποδίζει ή να αποθαρρύνει τους υπαλλήλους να αποχωρήσουν από το κράτος μέλος καταγωγής τους για να αποδεχθούν θέση εργασίας σε άλλο κράτος μέλος ή να αναλάβουν καθήκοντα σε θεσμικό όργανο της Ένωσης ή σε άλλο διεθνή οργανισμό. Η εν λόγω νομοθεσία θέτει άμεσα προϋποθέσεις στην πρόσβαση των Κυπρίων

¹ Άρθρο 45, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

² Άρθρο 48 ΣΛΕΕ.

³ Νόμος 97 (I)/1997.

υπαλλήλων στην αγορά εργασίας των άλλων κρατών μελών εκτός από την Κύπρο και, επομένως, μπορεί να εμποδίσει την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι εθνική νομοθεσία μπορεί να αποτελεί δικαιολογημένο εμπόδιο σε θεμελιώδη ελευθερία όταν υπαγορεύεται από λόγους οικονομικής φύσεως οι οποίοι επιδιώκουν σκοπό γενικού συμφέροντος. Όταν οι αρμόδιες εθνικές αρχές λαμβάνουν μέτρο κατά παρέκκλιση αρχής που κατοχυρώνει το δίκαιο της Ένωσης, πρέπει να αποδεικνύουν, σε κάθε περίπτωση, ότι το εν λόγω μέτρο είναι κατάλληλο για την επίτευξη του προβαλλόμενου σκοπού και ότι δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του σκοπού αυτού όρια. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι εν προκειμένω δεν υπάρχει τέτοια απόδειξη.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Κυπριακή Δημοκρατία, εφόσον δεν κατάργησε με αναδρομική ισχύ από την προσχώρησή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση (την 1η Μαΐου 2004) τη σχετική με την ηλικία προϋπόθεση, η οποία αποθαρρύνει τους εργαζόμενους να αποχωρήσουν από την Κύπρο για να ασκήσουν επαγγελματική δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος ή σε θεσμικό όργανο της Ένωσης ή σε άλλο διεθνή οργανισμό, διατήρησε σε ισχύ άνιση μεταχείριση μεταξύ των διακινούμενων εργαζομένων και των υπαλλήλων οι οποίοι άσκησαν τη δραστηριότητά τους στην Κύπρο και, κατά συνέπεια, παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582